

ÎNGERII NU GREȘESC!

La Grădina Îngerilor treaba mergea strună. Îngerașii sârguincioși confecționau vise. Și nu orice fel de vise. Fiecare vis trebuia să fie visat de un copil care avea nevoie de un vis educativ.

Spre exemplu, Angel cel cârlionțat trebuia să facă un vis pentru micuța Irina, ca să o dezvețe să deseneze pe pereți. Mama Irinei a încercat toate metodele pentru ca fiica ei să înceteze să mai coloreze pereții din casa lor frumoasă, dar nimic nu a funcționat. Așa că, până la urmă, cazul ei a fost admis de Secretariatul Raiului și a fost trimis spre soluționare la Grădina Îngerilor.

Angel s-a gândit în fel și chip până când a creat un vis pe care să-l viseze Irina. După ce îl visa, Irina ar fi trebuit ca, din dimineața următoare, să deseneze nu pe pereți, ci pe ziarele atârinate peste tot de mama ei.

Și Anghelina cea roșcată a primit o sarcină foarte simplă. Sergiu, în vârstă de nouă ani și trei luni, o trăgea în fiecare zi de codițe pe Sofia, colega lui de bancă. Fetița se săturase atât de tare de acest tras de codițe, încât a rugat-o pe mama ei să-i facă o coafură diferită. Și, acum, părul Sofiei era strâns într-un mic coc, bine răsucit, ca la balet. Dar, nici acest lucru nu a fost un obstacol pentru Sergiu. Acesta a găsit noi metode pentru a o necăji.

CADOUL

Era o minunată dimineață geroasă. Și prima zi din prima vacanță de iarnă adevărată. De la întâi septembrie¹, se întâmplaseră multe lucruri pentru prima dată în viața elevului de clasa întâi, Mihas.

Primul profesor, și prima clasă, și primele manuale cu învelitoare strălucitoare, și pentru prima dată venise la bunici nu vara, ci iarna...

Bunicii locuiau la marginea satului, într-o casă care era aproape de pădure. Ieri se dezghețase, dar în următoarea zi pământul era acoperit de o crustă de gheață, iar țurțurii transparente atârnavă de acoperiș. Băiatul s-a gândit să meargă la o plimbare până la râul care curgea în apropiere; trebuia doar să ocolească grădina și să coboare poteca abruptă. Dar, acest drum s-a dovedit a fi atât de alunecos, încât i-a fost imposibil să rămână în picioare. Înainte să poată face un singur pas, a căzut și a alunecat ca o sanie până pe malul râului. S-a ridicat și și-a scuturat haina. Bine că nu i-a văzut nimeni căderea amuzantă!

Deodată, liniștea a fost întreruptă de zgomotul copitelor. O sanie a căzut de sus: a făcut o întoarcere bruscă și s-a răsturnat, iar un bărbat cu barbă a căzut din ea și, la fel ca Mihas, s-a rostogolit ca un bulgăre de zăpadă, direct în râu. Gheața a crăpat, iar bărbatul a ajuns în apă. Măinile i se agățau cu disperare de fragmentele de gheață, dar parcă o forță teribilă îl trăgea pe om în apă; doar căciula i-a rămas la suprafață.

¹ În Ucraina, anul școlar începe la întâi septembrie - n.t.

– Să trăiești în pădure și să aduci un pom de Crăciun din oraș este cu adevărat o minune! Dar să fie cum vrei tu! Haide acasă, ca să negociem cu bunica.

Bunicul a început să fluiere chemându-l pe Sultanko. Vesel, câinele a venit imediat și a început să sară cu labele pe băiat:

– Mi-a fost atât de dor de pădure! Încă puțin și vânam un iepure! Ne mai întoarcem aici?

Mihas l-a mângâiat pe creștet pe câinele cel inteligent.

– Vom reveni, ne vom întoarce cu siguranță.

– Vorbești cu Sultanko? a întrebat bunicul surprins.

Și băiatul aproape că a început să îi povestească despre cadoul magic, dar și-a amintit la timp de avertismentul vrăjitorului.

– Vorbesc și eu singur...

Mihas simțea că până la sfârșitul zilei îl mai așteptau multe alte surprize.

Clădirea vecină strălucea prin toate ferestrele, iar deasupra ei cerul. Violet. Stelele scilipeau prin sticla dublă a geamului, îi făceau cu ochiul. Vesele, frumoase. Băiatul le-a zâmbit ușor cu buzele lipite cu tifon. Stelele sunt bune și sunt prietene cu oamenii. Oare de ce îi fusese frică de ele înainte?

– L-ai crezut, micuțule Hobbit? Yurko a venit de la spate și și-a pus o mână caldă pe umărul lui. Aceasta este o poveste. De fapt, stelele sunt incredibil de mari. Sunt doar departe.

– Știu, a răspuns Marat, uitându-se în continuare pe fereastră. Pur și simplu nu pot înțelege nimic despre Lună. De ce este ba rotundă, ba zimțată?

– Uau, micuțule! Ești interesat de astronomie?

Marat s-a întors și a dat din cap. Nu înțelegea cu adevărat ce este astronomia, dar voia să fie interesat de ea.

– O să-ți explic: aceasta, frate, este știință!

– Știința după cină! a strigat asistenta. Fugiți în sala de mese!

Marat s-a uitat confuz la Yurko, de jos în sus, și l-a luat de mână.

– Haide, Hobbitule! Vom avea timp de astronomie.

Nimeni nu a văzut asta și era puțin probabil să fie crezută dacă ar povesti că micuța pasăre s-a transformat în prințesă chiar în fața ochilor ei. Dar, de acum, slujitoarea știa sigur că există minuni, iar când îți dorești ceva cu adevărat, dorința se va împlini cu siguranță. Ea zâmbea adesea viselor ei, iar oamenii care o vedeau în astfel de momente spuneau că fata radiază lumină.

